

31. júla 2020

Sr. Katarína nástroj pokoja v ťažkých časoch revolúcie

Na Veľký piatok vtrhli komunardi do ambulancie, kde sestry ošetrovali asi 200 vojakov, medzi ktorými boli aj dvaja policajti. Vydajte nám policajtov! Sestra Dufés sa odvážne postavila proti: Ved' sú chorí! Sestry ich skryli. Večer cez rekreáciu vtrhlo do domu asi 100 ozbrojených komunardov. Viedol ich starosta. Vydajte nám policajtov! Nikdy! povedala sestra Dufés. Začala sa prehliadka domu. Pán Boh však dovolil, že ich nenašli. Jeden z povstalcov zakričal: alebo policajtov, alebo predstavenú! Začali tasiť šable.

Sestry ju bránili – aj Katarína ju chránila vlastným telom. Starosta obrátil situáciu na žart: „*Čo chcete aby som robil s týmito naplašenými sliapkami?!*“ Odišli. Po tejto udalosti sestra Dufés dostala dôverné upozornenie, že bol na ňu vydaný zatykač. Prosili, aby zmizla. Na veľkonočný pondelok ušla. Úmyselne nevzala so sebou sestru d'Aragon ako predpovedala Katarína, ale sestru Tanguy. Večer prišli do Versailles. Sestra Dufés zrazu cítila veľkú úzkosť. Nechala dom bez opory, ktorou bola sestra Tanguy. Zatiaľ čo sestra Dufés zmizla, istá sestra, meno ktorej zápisnica neuvádza, dostala nápad predbehnúť povstalcov v Reuilly. Chcela zamaskovať útek sestry Dufés. Vybrala sa k starostovi prihovoriť sa za predstavenú. Ocitla sa medzi 60 mužmi. Všetci boli vyzdobení červenými opaskami. Sotva sa začala prihovárať za sestru Dufés, hneď ju napadli. Obklúčilo ju viac mužov s červenými opaskami. No jeden z nich, ktorého ošetrovala v ambulancii vstal rýchlejšie, schmatol ju za obe ramená, vytrhol ju spomedzi nich a vysotil ju von. Spokojne odišla. Bola to sestra Katarína. 23. apríla sa boje vyostrieli. Komunardi si prišli od Kataríny pýtať medaile. Rozdávala ich veľkodušne každému: *Panna Mária si spozná svojich a ostatných obráti.* Situácia sa zhoršovala. Sestra Dufés poslala sestru Tanguy späť a prosila si sestru d'Aragon. Katarínin sen sa vyplnil. 18. apríla prišli občianky s červenými opaskami. Hlásili sa: „Prišli sme nahradiť sestry!“ Mali aj poverovací rozkaz. Bolo jasné, že všetky sestry musia odísť. Sestra Katarína pred odchodom šla do kaplnky kľakla pred sochou Panny Márie. Zajtra bude 1. mája. Zo sochy vzala korunku, aby ju chránila pred zneuctením. Panne Márii povedala: „Vrátim ti ju!“

Sestry sa rozišli do iných komunít kde bolo bezpečnejšie. 21. mája sa začal týždeň trvajúci ch bojov. 24. apríla komunardi vo väzení zastrelili parížskeho arcibiskupa Mons. Darboy. Zastrelili aj 5 jezuitov a 15 iných kňazov. Katarína vedela o smrti arcibiskupa už 40 rokov. 27. mája začal v Paríži veľký požiar. Katarína upokojovala sestry: „*Nebojte sa o naše domy. Tie chráni Panna Mária. Plamene ich nezasiahnu!*“ Komunita v materskom dome zažívala skutočnú drámu. Vnútri sa sestry modlili, vonku zúrili boje. Mŕtvolý sa množili na chodníkoch. Bola to hrôza! 28. mája versailske vojsko oslobodilo Paríž. Sestrám sa nič nestalo a mohli sa vrátiť. Katarína so sestrou Tranchcmer sa vrátili 31. mája. Ráno o 5. hodine už boli všetky sestry na sv. omši. Katarína vrátila korunku Panne Márii a povedala jej: „Moja drahá Matička, sľúbila som, že ti korunku vrátim pred zakončením mesiaca“. Sestra Dufés myslela na Katarínin sen a na sľub, ktorý dala Panna Mária: „*Ja budem strážiť dom. Vráťte sa pred zakončením mesiaca Panny Márie.*“ Obe duchovné rodiny boli zázračne chránené v tejto vojne. Hovorilo sa o tom všade a ďakovali.

Tento mesiac v ktorom bolo zjavenie PM v noci z 18. na 19. júla ukončujeme; v každodennom „rozprávni“ budeme pokračovať v druhom mesiaci zjavenia v novembri, kedy bola darovaná pred 190-timi rokmi Zázračná medaila.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“